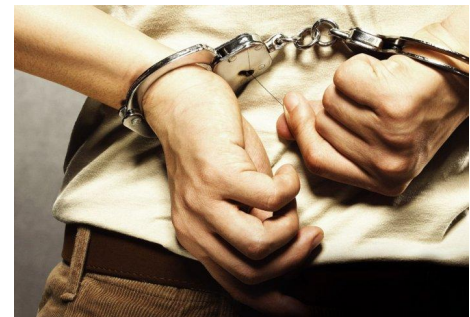

Правопорушення

Визначення

Правопорушення - це протиправне, винне, соціально шкідливе діяння (дія чи бездіяльність) деліктоздатної особи, що зумовлює юридично визначені негативні наслідки для правопорушника.

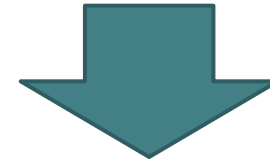
Ознаки правопорушень:

- 1) за своїм соціальним значенням правопорушення соціально шкідливе, тобто спричиняє чи може спричинити шкоду нормальним суспільним відносинам, правам, свободам, законним інтересам суб'єктів.
- 2) за психологічними ознаками правопорушення як вчинок завжди має свідомо-вольовий характер, здійснюється під контролем волі і свідомості суб'єкта.
- 3) юридична ознака правопорушення полягає в його протиправності. Поведінка суперечить приписам правових норм.
- 4) з погляду юридичних наслідків правопорушення як юридичний факт породжує охоронні правовідносини, в межах яких реалізуються заходи відповідальності за вчинене правопорушення.
- 5) об'єктивна характеристика правопорушення завжди є діянням суб'єкта (дія чи бездіяльність), яке з юридичного погляду виражається: 1) у невиконанні суб'єктом своїх обов'язків, що випливають з договору чи закону; 2) у недотриманні заборон, установлених правовими нормами; 3) у зловживанні суб'єкта своїми правами тощо.
- б) контролюючі можливості держави полягають у тому, що вона може притягнути до юридичної відповідальності за правопорушення з метою поновлення порушених прав суб'єктів з наступним покаранням правопорушника

Види правопорушень

ЗЛОЧИНИ

КОНСТИТУЦІЙНІ

ЦИВІЛЬНІ

АДМІНІСТРАТИВНІ

ДИСЦИПЛІНАРНІ

Елементи податкового правопорушення

- **Захищені законом суспільні відносини, норми податкового законодавства**
- **Порушення, вивчені певними діями, та бездіяльністю платників податків**

- **Платники податків та посадові особи, які беруть участь у порушенні податкового законодавства**
- **Особа, яка здійснила протиправні дії та підлягає покаранню**

- **Об'єкт правопорушення** - це ті суспільні відносини та цінності, які охороняються правом і на які дане правопорушення посягає. Це обов'язково суспільні відносини, які охороняються правом, а не конкретні речі. Наприклад: крадіжка особистого майна громадянина - автомобіля. Об'єктом цього правопорушення є відносини, пов'язані зі здійсненням права на власність громадянина на автомобіль, а сам автомобіль розглядається як предмет правопорушення. Безпосередніми об'єктами є честь, гідність, здоров'я людини та ін.
- **Суб'єкт правопорушення** - це особа, яка вчинила правопорушення.
- **Об'єктивна сторона правопорушення** - це зовнішнє вираження протиправного діяння, те, як воно виявилось у реальній дійсності. Об'єктивно правопорушення може здійснюватися як в активній поведінці суб'єкта (вчинення заборонених правом дій), так і в пасивній поведінці суб'єкта (невиконання правових обов'язків).
- **Суб'єктивна сторона правопорушення** - це внутрішнє, психологічне ставлення суб'єкта до вчиненого протиправного діяння та його наслідків. Правопорушенням визнається лише діяння особи, яка здатна усвідомлювати значення свого вчинку і керувати ним, тому відсутність такої властивості робить її невідповідною. Здатність особи усвідомлювати значення свого вчинку (інтелектуальний аспект) і керувати ним (вольовий аспект) - необхідна умова оцінки вини, яка залежно від конкретного поєднання цих характеристик може бути у двох формах: умислу й необережності.